«رسالت» گزارش می‌دهد

پدیده حامیان دروغین حقوق حیوانات

گروه اجتماعی

یک دهه پس از ظهور رسانه‌های اجتماعی، رقابت بر سر تصاحب مخاطب برای کسب درآمد افزایش یافته و این روزها با یک جست‌وجوی ساده در شبکه‌های اجتماعی، با صفحات مختلفی روبه‌رو می‌شویم که گردانندگان آن خود را حامیان سگ‌ها و گربه‌ها معرفی می‌کنند، صفحاتی که پس از صید «دنبال کننده»، با انتشار تصاویر و ویدئوهای دلخراش از وضعیت این حیوانات، عواطف انسانی را تحریک کرده و در پوشش مباحث درمانی و غذارسانی از مخاطبان خود کمک‌های نقدی درخواست می‌کنند. در شرایط وخیم اقتصادی، این کار عاملی مهم و منبع درآمدی مطمئن برای تولیدکنندگان این گونه ویدئوها محسوب می‌شود، درآمدی که با سوءاستفاده از عواطف علاقه‌مندان به حیوانات منجر به شکل‌گیری شبکه‌های اقتصادی منفعت‌طلبانه شده و به شیوع روزافزون استفاده ابزاری از حیوانات دامن زده است. صاحب‌نظران می‌گویند، چنین اقداماتی هرگز به حمایت واقعی از حیوانات آسیب دیده منتهی نمی‌شود و در خوشبینانه‌ترین حالت ممکن، تنها درصد کمی از وجوه دریافتی، صرف درمان و رسیدگی به آن‌ها می‌شود و هدف اصلی، کلاهبرداری و انتفاع مالی است. همان‌طور که تکدی‌گری توسط باندهای مافیایی مدیریت می‌شود، در مورد سگ‌های ولگرد نیز ده‌ها پیج زیرنظر مافیایی سازمان‌یافته در سایه انفعال دستگاه‌های نظارتی فعالیت می‌کنند. همین که تصاویری از جمع‌آوری سگ‌های ولگرد توسط شهرداری‌ها و یا جراحت این حیوانات در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌شود، باندهای مافیایی با همراهی حامیان پوشالی حیوانات دست به کار شده و با طرح ادعاهای واهی و اطلاع‌رسانی‌هایی که به کمک شبکه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور انجام می‌دهند، برای دریافت کمک‌های مالی، شماره کارت اعلام و از رنج حیوانات درآمد کسب می‌کنند. مهدی نبی‌یان، کارشناس ویژه شگرحیات وحش سال ۱۴۰۱ در این باره عنوان کرده بود که «هرکدام از صفحات مدافع حقوق حیوانات خودشان اعلام می‌کنند که ماهانه ۳۰ تا ۵۰ میلیون تومان کمک مالی دریافت می‌کنند. متأسفانه یک سگ با پای شکسته را در صفحه‌شان قرار می‌دهند و اعلام می‌کنند که نیاز به جراحی و ۱۰ میلیون تومان هزینه دارد. به این ترتیب گلریزان می‌کنند و جالب این است که تا شب نشده می‌گویند دیگر پول واریز نکنید چون ۱۰ میلیون تومان جور شد. ما اطلاعات موثقی داریم که بعضی از این گروه‌ها خودشان دست‌وپای سگ‌رامی شکنند و تصاویر را منتشر می‌کنند تا پول جمع کنند. براساس اطلاعاتی که در دست داریم برخی از این حامیان یا بعضی از پیمانکاران شهرداری در ارتباط نه با خودشان پیمانکار شده‌اند. مدتی قبل شهردار کرج اعلام کرد در واپس ۱۴ میلیون تومان برای سگ‌های ولگرد هزینه می‌کند، شهرداری اصفهان نیز این رقم را سالی ۱۰ میلیارد تومان و شهرداری بردیس ماهی ۵۰ میلیون تومان اعلام کرده است. وقتی شهرهای کوچکی مثل بردیس یا بوکان سالانه ۶۰۰ میلیون تومان به صورت قانونی برای سگ‌های ولگرد هزینه می‌کنند، ببینید چه تبادل مالی عجیبی برقرار است.» به همین علت برای جلوگیری از گسترش این کلاهبرداری پرسود، از شهروندان درخواست شده، به افرادی که در قالب مساعدت به سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب در فضای مجازی پول جمع می‌کنند، کمک نکنند.

مطابق بررسی‌هایی که از سوی «همشهری آنلاین» صورت گرفته، «شهروندان تهرانی سال ۱۴۰۱، ماهانه دست‌کم ۳۵ میلیارد تومان برای غذادهی، درمان و عقیم‌سازی حیوانات شهری به باندهای کلاهبردار از طریق صفحات مجازی پول پرداخت کرده‌اند. همچنین در یکی از پرونده‌هایی که توسط یگان حفاظت سازمان محیط‌زیست در سال ۱۴۰۰ مطرح شده، یک باند سه نفری از زنان تنها ۵ تا ۱۰ درصد از کمک‌های دریافتی را صرف حمایت از سگ‌ها در شهر تهران کرده و بقیه کمک‌ها را به جیب زده بودند. این باند با حضور در پارک پردیسان تهران سگ‌های بلاصاحب را غذادهی می‌کرد و با انتشار ویدئو و تصاویر این اقدام در فضای مجازی، از مردم برای غذادهی به حیوانات شهری کمک خواسته و با این شیوه کلاهبرداری، مبالغ کلان دریافت کرده بود.»

مرجعی قانونی باید به تخلف حامیان پوشالی حیوانات رسیدگی کند

محمدعلی یکتانیک، تیمارگر حیات وحش که از نیشت پرده این مسئله آگاه است، در گفت‌وگو با «رسالت» می‌گوید: «سوءاستفاده از حس مشارکت مردمی بارزترین ویژگی صاحبان صفحات مجازی‌ای است که خود را به روی حامی حقوق حیوانات معرفی می‌کنند. این افراد به چرخه اعتماد و مشارکت مردمی هم آسیب می‌زنند و ممکن است به تدریج افرادی که با نیت خیرخواهانه به دنبال کمک به حیوانات هستند، با بی بردن از این سوءاستفاده و کلاهبرداری سرخورده شوند. در این زمینه می‌توان به زوجی اشاره کرد که در کردان کرج، خانم‌های جوان را فریب می‌دهند. درواقع این زوج با همدستی یکدیگر زمینه‌ای فراهم می‌کنند تا خانم‌های جوان جذب آقاشوند، وسپس مبالغ کلانی تحت عنوان حمایت از حقوق حیوانات از آن‌ها دریافت و بعد خانم وارد کرده و به‌عنوان زنی که متوجه خیانت همسرش شده ایفای نقش می‌کند و خانم‌های فریب‌خورده نیز از ترس آبروبیشان قادر به بازپس‌گیری مبالغی که به‌دروغ باهدف حمایت از حقوق سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب از آن‌ها اخذشده، نیستند. آن‌ها ماهانه بیش از ۵۰۰ میلیون تومان از مردم کمک دریافت می‌کنند. این زوج کانالی تلگرامی ویژه دریافت کمک از خارج کشور راه‌اندازی کرده‌اند و اسنادش موجود است. حتی شبکه من و تو سه بار برای آن‌ها تبلیغ کرده و در برنامه‌های خود این حامیان قلابی را معرفی کرده است. اما چرا وجه چه علت این شبکه معلوم‌الحال برای این افراد تبلیغ می‌کند؟ دلیلش پول‌هایی است که توسط حامیان به نام تیمار و غذارسانی به سگ‌ها از مردم جمع‌آوری می‌شود و به جیب این شبکه‌ها نیز می‌رود. باید در مقابل این افراد ایستاد و مانع فعالیتشان شد، این‌ها به کیان سرزمین لطمه می‌زنند. حتی بعضی از حامیان در صفحات مجازی، فعالیت‌شان را گسترش داده و تحت عنوان بازپروری حیات‌وحش میلیاردها تومان از مردم کمک جمع‌آوری می‌کنند درحالی که تنها کاری که انجام نمی‌دهند، بازپروری است. ما این موارد را به سازمان بازرسی کشور، هیئت بازرسی سازمان حفاظت از محیط‌زیست، فرمانداری و استانداری گزارش داده‌ایم، ولی هیچ ترتیب اثری نداده‌اند. طبیعتا باید مرجعی قانونی به موضوعات این چنینی ورود کرده و رسیدگی کند تا حامیان دروغین حیوانات بدانند که تخلف آنان تحت پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت اما عجیب است که علیرغم موجود بودن اسناد و مدارک و سوءاستفاده از احساسات مردم برای جلب حمایت مادی، سازمان‌های بازرسی و نظارتی هنوز به این مسئله ورود نکرده‌اند.» یکتانیک تأکید می‌کند که «مدافعان پوشالی حیوانات در صفحات مجازی خود از جمله اینستاگرام، بدون هیچ نظارت و مجوزی فعالیت می‌کنند. اساسا عنوانی هم به این نام برای فعالیت در چنین چارچوبی وجود ندارد. البته بعضی افراد به جهت نگهداری گسترده حیوانات، برای تأسیس پانسیون مجوزی از سازمان محیط‌زیست اخذ می‌کنند اما از اساس دریافت چنین مجوزی در قوانین ما تعریف نشده است و طبیعتا هیچ نظارتی هم صورت نمی‌پذیرد. این درحالی است که مدافعان دروغین حیوانات، وجوه کلانی را برای درمان سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب از مردم دریافت و در این پروسه درمانی از دارو استفاده می‌کنند، چنین اقدامی باید تحت نظر سازمان دامپزشکی باشد که نیست و برهمین اساس مدافعان دروغین حیوانات مرتکب جرم می‌شوند. اغلب این هاخودشان را به دروغ دامپزشک معرفی می‌کنند و از دیگر تخلفاتشان زمین‌خواری است. چندین هکتار زمین ملی را تحت عنوان حمایت از حیوانات اشغال و عملا زمین‌خواری می‌کنند و کسی هم به این‌ها کاری ندارد. چنین موضوعی را برهاب سازمان بازرسی گزارش شده و به‌رغم نشان دادن اسناد و مدارک اقدامی صورت نپذیرفته است. حتی به بخش بازرسی وزارت راه‌وشهرسازی مراجعه و اعلام کردیم اراضی ملی‌ای که توسط حامیان حقوق حیوانات تصرف شده، متعلق به این وزارتخانه است، با این حال اقدامات مقتضی در دستور کار قرار نگرفته و در این میان برخی از افراد صاحب نفوذ نیز به این‌ها کمک می‌کنند. نتیجه این مسئله، افزایش جمعیت سگ‌های بی‌صاحب است و در هر نقطه‌ای که سرمی‌چرخانید، حتی در سواحل جزایر جنوبی کشور پر از سگ ولگرد است.»

ترویج غذارسانی به عنوان مسئولیت اجتماعی از سوی شبکه سخیف «من و تو»

این تیمارگر حیات وحش در پاسخ به چرایی وقوع چنین اتفاقاتی، این گونه پاسخ می‌دهد: «مادر مورد ساماندهی جانوران اهلی بدون صاحب به ویژه سگ‌ها و گربه‌ها سلیقه‌ای عمل می‌کنیم و به نظر می‌رسد تمایلی نداریم راهکارهای موفق جهانی را اجرایی و به صورت جدی ورود کنیم، نتیجه این می‌شود که حامیان پوشالی حیوانات با همراهی سلبریتی‌ها و برخی افراد شناخته شده موج سواری می‌کنند. اقدامات آنان نه تنها کمکی به سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب نکرده بلکه عرصه را بر سایر جانداران هم تنگ کرده است. متأسفانه در این زمینه شبکه تلویزیونی من‌وتو نیز نقش مهمی ایفا کرده، تا مردم را به سمت سگ‌ها و گربه‌ها سمپات کند، تبلیغات غلطی هم مبنی بر غذارسانی به این حیوانات صورت گرفته و این موضوع را به‌عنوان مسئولیت اجتماعی ترویج کرده‌اند. این شبکه سخیف سال‌هاست که با تولید محتوا، باورهای اشتباهی را در میان مخاطبانش رواج داده است. از طرفی کاسبانی که از این راه کسب درآمدی کنند، با کمک پیمانکاران شهرداری اقداماتی را به صورت هماهنگ در جهت برانگیختن احساسات انسانی انجام می‌دهند، به‌عنوان مثال عامدانه به سگ‌ها اسید تزریق و یا سگ‌ها و گربه‌ها را به صورت زنده دفن می‌کنند و با انتشار ویدئوی این اقدامات از برمی‌انگیزند، ترحم و احساسات انسانی را به همین علت افراد جامعه ترغیب می‌شوند تا به گردانندگان صفحات مجازی که خود را مدافع حقوق حیوانات معرفی کرده‌اند، به شکل مادی کمک کنند. به این ترتیب مبالغ کلانی به جیب این هاسرازیر می‌شود و به مخاطبانشان این گونه القامی کنند که اقداماتشان برگرفته از شواهد علمی است. این افراد به یکسری نمونه‌های خیالی که از آن تحت عنوان «مستندات علمی جهانی» یاد می‌شود، استناد می‌کنند. مواردی که در هیچ کجای جهان اجرایی نشده است! این افراد مدعی هستند که باید به غذارسانی ادامه داد، چراکه کشتار سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب باعث افزایش جمعیت این جانوران شده است. اما چگونه ممکن است که به‌عنوان مثال کشتار گرگ‌ها و پرنده‌ها به کاهش جمعیت این گونه‌ها منجر شده ولی در مورد سگ باعث افزایش جمعیت شده است؟ ادله‌ای که این افراد ارائه می‌کنند این است که با کشتن سگ‌ها در یک منطقه، سگ‌های دیگری از سایر مناطق، این فلورها اشغال کرده و موفق تر تولید مثل می‌کنند. حال اینکه در صورت درستی چنین ادعایی، باید در مورد حیات وحش نیز به همین ترتیب باشد، طبیعتا حیوانات وحشی قلمرو طلب‌تر و بیشتر به دنبال دستیابی به غذا هستند. اگر قرار باشد با کشودگی قلمرو به افزایش جمعیت حیوانات کمک کنیم، چرا جمعیت حیات وحش کم و کمتر می‌شود؟ کشتار حیات وحش که بیشتر و بدتر از کشتار حیوانات اهلی است. مثال دیگری که می‌توان در این زمینه ارائه کرد، پرندگان مهاجری هستند که زیستگاه ندارند، و اگر زیستگاه‌ها را خلوت‌تر کنیم، باید جمعیت این پرندگان افزایش پیدا کند، اما چرا چنین اتفاقی رخ نمی‌دهد؟ بنابراین اغلب اظهارنظرهایی که تحت عنوان مستندات علمی به خورد جامعه داده می‌شود، کاملا بی‌پایه است.»

سگ‌ها و گربه‌ها شکارچی‌های ۳۶۵ روز سال در طبیعت‌اند

یکتانیک در ادامه تشریح می‌کند: «چنین افرادی در سالیان اخیر سعی کرده‌اند بر موضوع کشتار سگ‌ها توسط شهرداری‌ها مانور دهند، درحالی که این صحنه‌سازی‌ها با کمک کاسبان سگ، تحت عنوان پرطمطراق حامیان حقوق حیوانات صورت پذیرفته تا وجوه کلانی از طریق مشارکت‌های مردمی جمع‌آوری کنند. این عوام‌فریبی‌ها باعث شده مقوله ساماندهی سگ‌ها و گربه‌های بی‌صاحب برزمین بماند. این موضوع به معنای کشتار گسترده نیست و در همه‌جای دنیا این حیوانات را حذف می‌کنند که یکی از شیوه‌های حذف فیزیکی، یوتانازیا است. فلسفه این اقدام، مرگی آرام و بدون درد از طریق تزریق داروست. خالق سگ و گربه انسان است و این حیوانات در طبیعت کارکرد و نقشی ندارند، حتما باید جمعیت این جانوران را کنترل کرد. اگر زنبور یا عقاب را از طبیعت حذف کنید، پس از مدتی چرخه غذایی و اکوسیستم دچار اختلال می‌شود و با کم شدن یک حلقه از زنجیره، کل این زنجیره فرو می‌پاشد، ولی در مورد حذف گونه‌های انسان ساخت نظیر سگ، گربه، اسب، مرغ و خروس و الاغ این مسئله صدق نمی‌کند. به طور مشخص در مورد سگ‌ها و گربه‌ها باید به این نکته اشاره کرد که این حیوانات چه عقیم باشند و چه نباشند، شکارچی‌های ۳۶۵ روز سال در طبیعت‌اند و تفاوتشان با آدم‌های شکارچی در این است که بی‌رحم‌ترین انسان‌های شکارچی شاید سالی ۱۰ مرتبه به شکار بروند اما این حیوانات تمام سال در حال شکار هستند. با این وجود مدافعان حمایت از سگ‌ها با رافراتر گذاشته و می‌گویند اگر سگ ولگردی نباشد، گرگ‌ها به روستاها حمله می‌کنند! این افراد که خودشان را به‌عنوان حامی حیوانات معرفی می‌کنند، موجی از ترس و نفرت درباره گرگ، پلنگ، کفتار و خرس به راه انداخته‌اند تا حضور سگ‌های ولگرد را توجیه کنند. با این توصیف در بسیاری از کشورهای جهان مانند کانادا، فرانسه، سوئیس و آمریکا که سگ‌های ولگرد جمع‌آوری شده‌اند و جمعیت قابل توجهی از گرگ و کایوت وجود طبیعی دارند، باید دائما شاهد حمله گرگ و کایوت به شهرها و روستاها باشیم اما پرواضح است که این طور نیست و مطرح شدن این موضوع کذب و ساختگی و مغرضانه است. از همین موضوع می‌توان به چنین واقعیتی پی برد که بسیاری از حامیان، به معنای واقعی حامی نیستند بلکه از این طریق کلاهبرداری می‌کنند. اغلب این افراد خلأهای عاطفی عمیقی دارند و آنتی سوشیال‌اند. آن‌ها به سگ‌ها و گربه‌ها پناه برده‌اند، برای اینکه قادر به درک خود و طبیعت و حتی حیوانات نیستند، فقط هویت کاذبی از این طریق برای خود تعریف کرده‌اند تا نشان دهند که افرادی فعال و دلسوزند و متفاوت از دیگران عمل می‌کنند.»

برای حامیان قلابی حیوانات، مرگ لاک پشت‌ها و انقراض عقاب‌ها اهمیتی ندارد

یکتانیک می‌گوید: «این افراد تصورمی‌کنند بین سگ و گوزن تفاوتی وجود ندارد و هردو این حیوانات ارزشمندند. شاید از نگاه عوام‌انه این موضوع درست باشد اما مسئله این است که سگ‌های ولگرد، لاک پشت (دریایی پوزه عقابی) را به‌عنوان گونه در معرض انقراض ابدی می‌درند! لاک پشت ماده‌ای که ۲۵ سال بالغ شدنش به طول انجامیده و از خلیج مکزیک، هزاران کیلومتر به ساحل شیب دار زادشم می‌آید تا تخم‌ریزی کند، توسط این جانوران کشته می‌شود. اما برای هیچ کس اهمیتی ندارد و مدافعان حقوق حیوانات از این موجود حمایت نمی‌کنند و بیا برای نجات عقاب‌ها به منظور دریافت کمک از مردم فراخوانی نمی‌دهند. این‌ها در یک دهه اخیر آنچنان برروی مسئله سگ‌ها و گربه‌ها مانور داده‌اند که دیگر کسی حواسش به گونه‌های ارزشمند نظیر عقاب، لاک پشت و پلنگ... نیست. ما از عقاب، پلنگ، خرس، گوزن و لاک پشت هزاران فرد بازمانده نداریم ولی برای کسی اهمیتی ندارد، ژن هر فرد از جانوران وحشی اگر حفظ بشود، ما به بقای گونه مطمئن‌تر خواهیم بود. بنابراین سگ‌ها و گربه‌ها مهم نیستند چون حیوانات اهلی‌اند، هویت ژنتیکی ندارند و منقرض نمی‌شوند، اما شبکه من و تو و مدافعان سگ و گربه نمی‌خواهند این موارد را اطلاع‌رسانی کنند. چون ممر درآمد آن‌ها از همین راه است و قلبشان برای حیات وحش نمی‌تپد. حمایت غلطی که از سوی حامیان صورت می‌پذیرد، در ادامه ممکن است پیامدهای ناگواری به همراه داشته باشد. در حال حاضر می‌بینیم که غذارسانی باعث شده سگ‌ها به افراد غریبه حمله کنند. کارگری که ساعت ۱۲ شب از محل کارش به خانه باز می‌گردد، هرشب باید از سیطره سگ‌های بداخلاق عبور کند. مطابق آمار رسمی، چهار کودک از ابتدای امسال تاکنون توسط سگ‌های ولگرد کشته شده‌اند. افرادی که این اتفاق تلخ را تجربه کرده‌اند، ممکن است گالن نفت را روی سگ‌های بی‌صاحب خالی کرده و باروشن کردن آتش، این‌ها را بسوزانند. متأسفانه چنین اتفاقی در واقعیت رخ داده و اخیرا سگی سوخته را به یکی از مراکز بازپروری حیات وحش آوردند، که نیمی از بدن این حیوان از جمله چشمانش پخته بود، و از شدت درد نمی‌توانست بنشیند. مقصر در اینجا همین داعیه داران دفاع از حقوق حیوانات هستند که در فضای مجازی از این طریق درآمدهای نجومی کسب می‌کنند. همان‌هایی که حیوان را پس از عقیم‌سازی، در شهرها رها می‌کنند، همان‌هایی که غذارسانی را ترویج و زمینه حمله سگ‌ها به انسان‌ها را فراهم می‌کنند، طبیعی است فردی که مورد حمله قرار گرفته، خشمگین می‌شود و ممکن است هربلایی بر سر حیوان زبان بسته بیاورد. در اینجا نه سگ متهم حضور سگ‌های ولگرد را توجیه کنند. با این توصیف در بسیاری از کشورهای جهان مانند کانادا، فرانسه، سوئیس و آمریکا که سگ‌های ولگرد جمع‌آوری شده‌اند و جمعیت قابل توجهی از گرگ و کایوت وجود طبیعی دارند، باید دائما شاهد حمله گرگ و کایوت به شهرها و روستاها باشیم اما پرواضح است که این طور نیست و مطرح شدن این موضوع کذب و ساختگی و مغرضانه است. از همین موضوع می‌توان به چنین واقعیتی پی برد که بسیاری از حامیان، به معنای واقعی حامی نیستند بلکه از این طریق کلاهبرداری می‌کنند. اغلب این افراد خلأهای عاطفی عمیقی دارند و آنتی سوشیال‌اند. آن‌ها به سگ‌ها و گربه‌ها پناه برده‌اند، برای اینکه قادر به درک خود و طبیعت و حتی حیوانات نیستند، فقط هویت کاذبی از این طریق برای خود تعریف کرده‌اند تا نشان دهند که افرادی فعال و دلسوزند و متفاوت از دیگران عمل می‌کنند.»

برای حامیان قلابی حیوانات، مرگ لاک پشت‌ها و انقراض عقاب‌ها اهمیتی ندارد

یکتانیک می‌گوید: «این افراد تصورمی‌کنند بین سگ و گوزن تفاوتی وجود ندارد و هردو این حیوانات ارزشمندند. شاید از نگاه عوام‌انه این موضوع درست باشد اما مسئله این است که سگ‌های ولگرد، لاک پشت (دریایی پوزه عقابی) را به‌عنوان گونه در معرض انقراض ابدی می‌درند! لاک پشت ماده‌ای که ۲۵ سال بالغ شدنش به طول انجامیده و از خلیج مکزیک، هزاران کیلومتر به ساحل شیب دار زادشم می‌آید تا تخم‌ریزی کند، توسط این جانوران کشته می‌شود. اما برای هیچ کس اهمیتی ندارد و مدافعان حقوق حیوانات از این موجود حمایت نمی‌کنند و ی